

VERSPILLING?

“Waarom is die olie niet voor driehonderd denarie verkocht om het geld aan de armen te geven?” (Johannes 12:5)

Een groot deel van de financiële middelen van kerken wordt besteed aan traktementen van predikanten. Tenminste, als er een predikant is. Dat laatste wordt steeds minder vanzelfsprekend. Het is een goede zaak wanneer de post ‘prediking en kerkdiensten’ zwaar drukt op de begroting. Toch vragen gemeenteleden zich ook wel eens af of zoveel geld niet anders (en beter) kan worden besteed. Er zijn immers goede doelen genoeg.

Dezelfde bedenking komt uit het hart van Judas. Hij roept Maria ter verantwoording als zij een hoeveelheid olie ter waarde van ongeveer een jaarsalaris uitgiet over Jezus. We weten uit de andere evangeliën (Matteüs 26 en Marcus 14) dat Judas niet de enige was met die vraag. Alle aanwezigen, inclusief de leerlingen met Judas als hun woordvoerder, gingen tegen Maria tekeer om wat zij deed.

Financiële zekerheid

Verplaats je even in de tijd, naar een periode vóór deodorant en wasmiddelen. Naar een warm en heet klimaat. Ga er maar gerust vanuit dat iedereen stonk. Zeker naar onze maatstaven. Maar ook naar eigen smaak. Zo was het heel gewoon dat de gastheer bij een banket een paar druppels liet sprenkelen op het hoofd van zijn gasten. Maria doet iets dat veel verder gaat. Zij pakt een kruikje kostbare nardusolie, breekt het en giet de hele inhoud over Jezus heen. Nadat ze Hem heeft gezalfd droogt ze zijn voeten met haar haren. Er zit op het eerste gezicht iets verkwistends, iets overbodigs, in wat Maria doet. Zo’n fles kostbare olie was in die tijd – tenzij Martha en Maria overdreven rijk zijn geweest – een van manieren om jezelf te verzekeren. Door dat kruikje te breken geeft Maria haar financiële zekerheid op. Beter gezegd: hún verzekering. Denk je eens in hoe Martha gereageerd moet hebben vanuit de keuken ...

Slavenwerk en coming-out

Maar Maria doet nog iets anders. Met de olie zalft ze Jezus. Johannes vermeldt in het bijzonder zijn voeten. Voeten wassen, dat was slavenwerk. Maria geeft niet alleen haar financiële zekerheid op maar ze doet ook afstand van haar (sociale) positie. Met Johannes de Doper erkent zij Jezus’ positie door aan te geven wat haar plaats: aan zijn voeten. Ten slotte droogt Maria Jezus’ voeten met haar haren. Het zou best kunnen dat een deel van het tumult dat dan ontstaat dáár een gevolg van is. Maria maakt in het bijzijn van iedereen haar haren los. Het is Maria’s *coming out*: ze laat zien wie haar grote liefde is. Terwijl bij Petrus het kwartje pas veel later zou vallen

heeft Maria nú al door wie Jezus is. Jezus zegt tegen de omstanders: 'Laat haar, ze doet dit voor de dag van mijn begrafenis' (Joh. 12:7). Sommige commentatoren zeggen: Maria beschikte over goddelijke voorkennis. Anderen zeggen: ze kan daarvan nooit hebben geweten. In het laatste geval blijft dit vers, dat overigens lastig te vertalen is, moeilijk te begrijpen.

Typisch Maria

Hoe kon Maria weten van Jezus' begrafenis? Voor het antwoord op deze vraag moeten we terug in de Bijbel om te kijken hoe en waar we deze Maria tegenkomen. De eerste keer is in Lucas 10. Maria, staat daar: 'ging aan de voeten van de HEER zitten en luisterde naar zijn woorden.' Jezus zegt tegen Martha, die aan het bedienen is, dat Maria 'het beste deel heeft gekozen' (Lucas 10:42). Dan komen we dezelfde Maria weer tegen in Johannes 11. Als je de reactie van Jezus voorafgaand aan de opwekking van Lazarus op Maria vergelijkt met zijn reactie op Martha ontdek je een opvallend verschil. Beiden komen Jezus tegemoet en zeggen: 'Als u hier was geweest, Heer, zou mijn broer niet gestorven zijn'. Vervolgens moet Jezus Martha corrigeren (lees Joh. 11:23-27). Maar Hij corrigeert Maria niet! Maria was haar zus (en de discipelen) ver vooruit in het begrijpen waartoe en waarom Jezus op aarde was. In de Bijbel komen we Maria steeds tegen aan de voeten van Jezus. Typisch Maria. Zij bewaart, net als die andere Maria, zijn woorden in haar hart. Zij luisterden echt. Dáárom begrepen zij als geen ander wie Jezus was en wat Hij kwam doen (op Golgotha).

Verkondiging als prioriteit

Dat was ook de reden waarom Maria zoveel kon opgeven. Haar financiële zekerheid, haar positie en haar schaamte om in het bijzijn van iedereen ervoor uit te komen dat ze Hem liefhad. Terwijl de anderen zinspeelden op iets dat altijd nog zou kunnen maar toen niet aan de orde was, zag Maria wat echt kostbaar is. Armezorg is belangrijk, natuurlijk. Maar het Woord van God dat leven geeft – Jezus zelf – is kostbaarder. Die prioriteit geldt nu nog steeds. Armezorg is belangrijk. Net als andere goede doelen. Maar investeren in verkondiging van Gods evangelie is onbetaalbaar. Want nu is dát de manier waarop Jezus bij ons is. Nu het nog kán, is dat prioriteit nummer één.

HJR